

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobců: **a) D. Ch., b) Ing. M. Ch.**, zast. Mgr. Emanuelem Fuchsem, advokátem se sídlem Polská 1716/54, Praha 2, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2/2, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 10. 2017, č. j. MHMP 1582948/2017, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I) PALAS ATHÉNA MEDICAL SE**, se sídlem Hvězdoslavova 509/25, Praha 4, zast. JUDr. Jindřiškou Kořínkovou, advokátkou se sídlem Melantrichova 477/20, Praha 1, **II) L. D.**, a **III) J. M.**, v řízení o kasační stížnosti žalobců a) a b) proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 11. 12. 2019, č. j. 14 A 96/2017 - 109,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Žádná z osob zúčastněných na řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobci se u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) domáhali zrušení v záhlaví citovaného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo částečně potvrzeno rozhodnutí Úřadu městské části Praha 11, odboru výstavby, ze dne 26. 10. 2016, č. j. MCP11/16/046390/OV/Bu. Tím byla povolena stavebníkovi osobě zúčastněné na řízení I) dle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, stavba, a to konkrétně stavby označené „Nástavba a přístavba kliniky jednodenní chirurgie Hvězdoslavova 509/25, Praha 4 - Chodov“ a příslušející parkoviště.

[2] Rozhodnutím žalovaného byl kromě částečného potvrzení taktéž změněn výrok prvostupňového rozhodnutí, a to z toho důvodu, že prvostupňový orgán nedostatečně

specifikoval změnu stavby. Toto jednoznačně vyplývalo z odůvodnění stavebního povolení a tak tento nedostatek odvolací orgán napravit sám.

[3] Městský soud neshledal ani jednu ze tří žalobních námitek důvodnou a žalobu proto zamítl.

II. Obsah podání jednotlivých účastníků řízení

II. a) Kasační stížnost stěžovatelů

[4] Žalobci (dále jen „stěžovatelé“) napadají rozsudek městského soudu kasační stížností a uvádějí tři kasační námitky.

[5] První námitkou stěžovatelé brojí proti nesprávnému právnímu posouzení důvodů pro odklad vykonatelnosti napadeného rozhodnutí žalovaného v řízení před městským soudem. Odklad vykonatelnosti byl dle stěžovatelů zcela na místě, neboť stavební povolení bylo vydáno bez dostatečného vypořádání všech námitek, stavebníkovi [osobě zúčastněné na řízení I]) nesvědčí občanskoprávní titul ke stavbě, konstantně a prokazatelně porušuje stavební předpisy a provádí stavbu svévolně, přičemž až následně žádá o dodatečné stavební povolení.

[6] Ve druhé kasační námitce stěžovatelé namítají, že povinností městského soudu bylo přezkoumat i zákonnost předchozích rozhodnutí ve správním řízení, jmenovitě rozhodnutí o umístění stavby vydané Úřadem městské části Praha 11 dne 29. 9. 2014, č. j. MCP11/14/048635/OV. Toto rozhodnutí totiž bylo vydáno v rozporu se zákonem, neboť správní orgán pominul v tomto řízení přibrat některé obligatorní účastníky řízení. Dále stěžovatelé uvádějí, že i přes tvrzení žalovaného v napadeném rozhodnutí došlo ke změnám, zejména byla navýšena kapacita stavby.

[7] Třetí kasační námitka poukazuje na nedostatečná zjištění městského soudu. Ten se dle stěžovatelů vůbec nezabýval obsahem správního spisu. Pokud by se jím totiž řádně zabýval, musel by nutně dojít k závěru o vadě řízení spočívající v neobeslání všech účastníků řízení. Z toho důvodu pak mělo být napadené rozhodnutí žalovaného jako nezákonné zrušeno. Tuto vadu je nadto dle stěžovatelů povinen soud zkoumat z úřední povinnosti.

[8] Závěrem pak stěžovatelé dodávají, že jim nelze přičítat k tíži, pokud se nedomáhali žalobou zrušení rozhodnutí o umístění stavby. Proti tomuto rozhodnutí totiž podala žalobu osoba zúčastněná na řízení II) a stěžovatelé se s ní zcela ztotožnili. Jelikož stěžovatelům přiznává zákon postavení účastníka řízení i v uvedeném soudním řízení, nelze jim klást k tíži nepodání vlastní žaloby, stejně jako zpětvzetí žaloby osobou zúčastněnou na řízení II). Tento úkon totiž nemohli ovlivnit a tuto situaci tak nelze přirovnat k situaci, kdy by byli stěžovatelé ve vztahu k rozhodnutí o umístění stavby zcela nečinní.

II. b) Vyjádření žalovaného

[9] U první námitky se žalovaný ztotožňuje s usnesením městského soudu ze dne 11. 1. 2018, č. j. 14 A 96/2017 - 55, kterým nebyl žalobě přiznán odkladný účinek.

pokračování

Ke druhé námitce poznamenává, že předmětem tohoto soudního řízení je stavební povolení, nikoliv rozhodnutí o umístění stavby. Proto nebylo povinností městského soudu se zabývat i předcházejícím rozhodnutím. Ohledně nepřibrání některých účastníků řízení uvádí, že je to poprvé, kdy stěžovatelé takovou námitku vznášejí, ačkoliv tak mohli učinit již dříve.

[10] Ke druhé a třetí námitce žalovaný společně uvádí, že předmětem stavebního řízení bylo, mimo jiné, prokázání souladu projektové dokumentace s územním rozhodnutím. Je tak samozřejmé, že správní orgán musí vycházet pouze z příložených výkresů. Ke kapacitnímu navýšení původní stavby došlo, k tomu však bylo vydáno pravomocné rozhodnutí o umístění stavby a následně bylo vedeno stavební řízení. Pokud došlo k jednání v rozporu s pravomocným stavebním povolením, není to důvodem pro zrušení napadeného rozsudku. Rozhodující je stav v době vydání napadeného rozhodnutí žalovaného. Rozpory pak mohou být řešeny v řízení o odstranění stavby nebo změnou stavby před jejím dokončením.

[11] Žalovaný tak navrhuje kasační stížnost zamítnout jako nedůvodnou.

II. c) Vyjádření osoby zúčastněné na řízení I)

[12] Ve svém vyjádření namítá osoba zúčastněná na řízení I), že stěžovateli uváděné důvody nejsou schopné naplnit důvody kasační stížnosti vymezené v § 103 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). U první kasační námítky konstatuje, že z jejich argumentace vůbec nevyplývá, jaká právní otázka měla být městským soudem posouzena nesprávně. Ke druhé námitce uvádí, že městský soud se správně nezabýval územním rozhodnutím, neboť žaloba neobsahovala vůči němu jakoukoliv argumentaci a stěžovatelé v žalobě brojili výhradně proti napadenému rozhodnutí žalovaného (stavebnímu povolení). Nadto by územní rozhodnutí v tomto řízení ani přezkoumáváno být nemohlo, jelikož nebylo stěžovateli napadeno. Ke druhé části námítky ohledně procesní vady při vydávání rozhodnutí o umístění stavby pak tato osoba uvádí, že stěžovatelé ji neuplatnili již v žalobě. Takovým procesním postupem však nemohlo dojít k porušení práv stěžovatelů, ale opomenutých osob.

[13] Nadto osoba zúčastněná na řízení I) uvádí, že v případě projednatelnosti kasačních námitek není ani jedna z nich důvodná. Stavební řízení proběhlo v zákonných mezích a již si požádala o vydání kolaudačního souhlasu. Za skutečný důvod podání žaloby označuje dlouhodobě vyhrocené vztahy mezi touto osobou, jejím jednatelem a stěžovateli. Navrhuje tak podání stěžovatelů odmítnout pro neuvedení kasačních důvodů, případně zamítnout pro nedůvodnost a přiznat náhradu nákladů řízení.

II. d) Replika stěžovatelů

[14] K vyjádření žalovaného stěžovatelé v replice uvádějí, že bylo nutné jimi uvedené vlastníky blízkých pozemků vyrozumět, neboť je od předmětného stavebního pozemku dělí pouze úzká komunikace, takže mohli být dotčeni na svých právech. Na to, že si ostatní lidé, kteří nebyli součástí předchozího řízení, mohli požádat o přibrání do řízení, je nutné pohlížet optikou toho, že se jedná převážně o osoby s pobytem

mimo Českou republiku, tudíž se o řízení nemohli dozvědět. Dále je tento postup rozporný s řízením o odstranění stavby, když v něm již tyto osoby příbrány byly.

[15] U otázky přezkumu a žaloby vůči rozhodnutí o umístění stavby stěžovatelé opakují, že žalobu nepodali, neboť ji podala osoba zúčastněná na řízení II), čímž se stali účastníky řízení a nebylo tak nutné podat vlastní žalobu. Městský soud k tomuto měl přihlídnout, neboť k zastavení řízení došlo kvůli zpětvzetí žaloby osobou odlišnou od stěžovatelů, proč jim to nemůže být vytýkáno.

[16] K vyjádření osoby zúčastněné na řízení I) pak stěžovatelé v replice znovu podotýkají, že zásadním problémem je provádění stavby z její strany v rozporu se stavebním povolením. Jakkoliv se řízení o stavebním povolení a o umístění stavby formálně odlišují, jedno vychází z druhého a je tak nutné je hodnotit dohromady. Závěrem označuje tvrzení této osoby ohledně probíhajícího kolaudačního řízení za lživá, když dle jejich informací probíhá řízení o odstranění stavby a řízení o jejím dodatečném povolení.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[17] Nejvyšší správní soud posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že byla podána včas, osobami k tomu oprávněnými, směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je podání kasační stížnosti přípustné, z důvodů, které zákon připouští, a stěžovatelé jsou zastoupeni advokátem (§ 102 a násl. s. ř. s.). Poté přistoupil k přezkumu rozsudku městského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů. Ověřil také, zda netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[18] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[19] V první námitce stěžovatelé brojí proti závěru městského soudu vyslovenému v jeho usnesení ze dne 11. 1. 2018, č. j. 14 A 96/2017 - 55, kterým v tomto řízení nepřiznal žalobě odkladný účinek. K tomu Nejvyšší správní soud předesílá, že přezkoumává především rozhodnutí a postup městského soudu, stěžovatelé jsou proto povinni uvést konkrétní argumentaci zpochybňující závěry vyslovené v napadeném rozhodnutí městského soudu (srov. např. rozsudky NSS ze dne 15. 2. 2017, č. j. 1 Azs 249/2016 - 38, odst. [12], nebo ze dne 29. 1. 2015, č. j. 8 Afs 25/2012 - 351, bod 140.).

[20] Napadeným rozhodnutím soudu je v tomto případě konečný meritorní rozsudek, nikoliv usnesení o nepřiznání odkladného účinku [proti kterému nadto není kasační stížnost přípustná podle § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. – srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 1. 6. 2010, č. j. 7 Afs 1/2007 - 64, bod 23.]. První námitka se tak zcela míjí s předmětem přezkumu v kasačním řízení a Nejvyšší správní soud se jí z důvodu nepřípustnosti podle § 104 odst. 4 s. ř. s. dále nezabýval.

pokračování

[21] Podstatou druhé námitky je nesouhlas s postupem městského soudu, kdy v předcházejícím řízení přezkoumal pouze stavební povolení a nikoliv i související rozhodnutí o umístění stavby, jako požadují stěžovatelé.

[22] Otázkou rozsahu přezkumu, který mohou správní soudy provést při napadení stavebního povolení, se zevrubně zabýval městský soud (odst. 25 až 28 napadeného rozsudku). Nejvyšší správní soud přitom neshledal důvod, proč se od tam vyřčených závěrů odchýlit. Stěžovatelé mají sice pravdu, že rozhodnutí o umístění stavby a stavební povolení představují na sebe navazující akty, avšak z judikatury plyne, že mezi těmito rozhodnutími existuje bariéra striktně oddělující řízení vedoucí k jejich vydání. To má za následek nemožnost přezkumu stavebního povolení správními soudy z pohledu námitek, které se věcně k předmětu stavebního řízení neupínají (rozsudek NSS ze dne 8. 9. 2011, č. j. 1 As 83/2011 - 565, odst. [38], nebo ze dne 25. 7. 2016, č. j. 4 As 63/2016 - 39, odst. [20] a [21]).

[23] Druhá námitka stěžovatelů tak nemůže být důvodná, neboť v soudním řízení přezkoumávajícím stavební povolení nemůže být zároveň přezkoumáváno i rozhodnutí o umístění stavby.

[24] Tento závěr pak nemůže změnit ani stěžovateli namítaná nepřičitatelnost zpětvzetí žaloby v řízení před městským soudem pod sp. zn. 3 A 57/2015 proti rozhodnutí o umístění stavby osobou zúčastněnou na řízení II), která v daném řízení vystupovala jako žalobkyně. Stěžovatelům nic nebránilo, aby si podali vlastní žalobu proti územnímu rozhodnutí a tím docílili jeho přezkumu soudem. Pokud tak neučinili a pouze se spoléhali na výsledek řízení zahájeného jinou osobou (ačkoliv v něm měli postavení osob zúčastněných na řízení), jde o jejich volbu, která nemůže mít jakýkoliv dopad na rozsah přezkumu v soudním řízení proti stavebnímu povolení.

[25] Třetí námitka, zabývající se nesprávným zhodnocením správního spisu, je nepřipustná podle § 104 odst. 4 s. ř. s., neboť nebyla uplatněna již v řízení před městským soudem, ačkoliv tak stěžovatelé učinit mohli. Stěžovatelům nic nebránilo namítat v žalobě nezákonnost rozhodnutí žalovaného z důvodu neobeslání všech osob, které dle jejich názoru měli být účastníky řízení. Nejedná se ani o skutečnost, kterou by musel městský soud zkoumat z úřední povinnosti, jak se domnívají stěžovatelé. Namítaná skutečnost totiž nezpůsobuje nicotnost napadeného rozhodnutí žalovaného a ani nespadá pod další judikaturou dovozené skutečnosti přezkoumávané i bez uplatnění námitky (k nim srov. KÜHN, Zdeněk. *Soudní řád správní: komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2019. Komentáře (Wolters Kluwer ČR). ISBN 978-80-7598-479-1. Komentář k § 75, body 15 až 25).

IV. Závěr a náklady řízení

[26] Nejvyšší správní soud kasačním námitkám nepřisvědčil a neshledal ani vadu, ke které by musel přihlídnout z úřední povinnosti, kasační stížnost proto zamítl podle § 110 odst. 1, věty poslední, s. ř. s.

[27] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož předpisu. Stěžovatelé, kteří neměli ve věci úspěch, nemají právo na náhradu nákladů řízení, žalovanému nevznikly náklady nad rámec úřední činnosti. Vzhledem k tomu, že osobám zúčastněným na řízení nevznikly žádné náklady v souvislosti s plněním

povinností jim uložených soudem, neboť jim žádné uloženy nebyly, nemají právo
na náhradu nákladů
řízení (§ 60 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož předpisu).

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. října 2021

JUDr. Radan Malík
předseda senátu